

Chemical quality of drinking water in Bandar Abbas

K. Dindarloo, MSc¹ V. Alipour, MSc¹ GH.R. Farshidfar, PhD²

Instructors Department of Environmental Health¹, Assistant Professor Department of Biochemistry², Hormozgan University of Medical Sciences

ABSTRACT

Introduction: Natural water normally consists of mineral compounds, suspended solids and dissolved gases. Some of these components are necessary for human health, but if more than allowable limits, they will endanger the human health. In this research, important clinical parameters in drinking water of Bandar Abbas were evaluated to compare with the national standards.

Methods: In this descriptive study, 33 samples were taken from the reservoirs in the second half of the year 2003 and were analyzed. Titrimetric and instrumental tests were performed on the samples. Titrimetric tests included total hardness, calcium, magnesium, chloride and the alkaline contents of the water; and the instrumental tests included electro conductivity (EC), total dissolved solids (TDS), turbidity, PH, fluoride, iron sodium, nitrate content of the water. Descriptive statistics and Excel software were used for data analysis.

Results: The study revealed that the concentration of fluoride, sulphate, chloride, sodium, nitrite, calcium ions, total hardness, EC, TDS in ground water reservoirs were more than maximal allowable limits. All of the tested parameters in Minab surface reservoir met the related standards except for TDS.

Conclusion: Chemical quality of drinking water in Bandar Abbas doesn't cause any health problems, but as groundwater has low quality and being mixed with surface water, some of the parameters don't meet the desirable.

Key words: Water- Chemistry, Analytical – Bandar Abbas

Correspondence:
K. Dindarloo, MSc.
Department of
environmental Health
School of Health
Hormozgan University of
Medical Sciences
Bandar Abbas, Iran.
Tel: +98 761 3338583
Email:
kdindarloo@hums.ac.ir

کیفیت شیمیایی آب شرب بندرعباس

مهندس کاووس دیندارلو^۱ مهندس ولی علیپور^۲ دکتر غلامرضا فرشیدفر^۲

^۱ مربي گروه بهداشت محیط^۲ استاديار گروه بیوشیمی دانشگاه علوم پزشكى هرمزگان

مجله پزشكى هرمزگان سال دهم شماره اول بهار ۸۵ صفحات ۵۸-۶۳

چکیده

مقدمه: آب همواره مقادیری املاح، مواد معلق و گازهای محلول همراه خود دارد. وجود برخی از املاح در آب برای سلامتی انسان ضروری است ولی مقدار بیش از حد مجاز آنها سلامتی انسان را به خطر می اندازد. هدف از این مطالعه، سنجش پارامترهای شیمیایی آب شرب بندرعباس و مقایسه با استانداردهای ملی است.

روش کار: در مطالعه توصیفی انجام شده، تعداد ۳۳ نمونه در نیمه سوم سال ۱۳۹۲ از منابع برداشت و مورد آزمایش قرار گرفت. آزمایشها در دو دسته آزمایشهای تیتریمتري شامل سختی کل، کلسیم و منیزیم، قلیائیت و کلرور بر اساس روش‌های استاندارد و آزمایشهای دستگاهی شامل هدایت الکتریکی (EC) و کل جامدات محلول (TDS)، کدورت، pH، فلورور، آهن، سدیم، نیتریت و نیترات انجام شده است. جهت آنالیز آماری نتایج از شاخص‌های مرکزی و نرم‌افزار Excel/استفاده گردیده است.

نتایج: این مطالعه نشان داد که میزان فلورور، سولفات، کلرور، سدیم، سختی کل EC و TDS در منابع آب زیرزمینی از حد اکثر مجاز و میزان نیتریت و کلسیم نیز از حد مطلوب فراتر است و در منابع سطحی میناب همه پارامترها به جز TDS در گستره مطلوب می‌باشدند.

نتیجه‌گیری: کیفیت شیمیایی آب شرب بندرعباس از دیدگاه بهداشتی مشکل آفرین نیست. لیکن به دلیل پایین‌تر بودن کیفیت آب استحصالی از منابع زیرزمینی و اختلاط آن با آبهای سطحی برخی پارامترها حد مطلوب را تأمین نماید.

کلیدواژه‌ها: آب - تجزیه شیمیایی - بندرعباس

نویسنده مسئول:
مهندس کاووس دیندارلو
گروه بهداشت محیط دانشگاه
بهداشت دانشگاه علوم پزشكى
هرمزگان
پذیرفته شده در:
بندرعباس - ايران
تلفن: +۹۸ ۷۶۱ ۳۳۴۸۵۳
پست الکترونیکی:
kdindarloo@hums.ac.ir

درایافت مقاله: ۸۳/۱۱/۱۴ اصلاح نهایی: ۸۴/۲/۲۱ پذیرش مقاله: ۸۴/۷/۱

می‌شود. تماس با فلوراید از طریق آب آشامیدنی به درجه حرارت منطقه نیز بستگی دارد و هر چه درجه حرارت بالاتر باشد، میزان فلوراید موجود در آب بایستی کمتر از ۱/۵ میلی‌گرم در لیتر باشد (۵,۶).

نیترات و نیتریت: در بسیاری از منابع آب به خصوص منابع زیرزمینی افزایش مقادیر نیترات به دلیل توسعه فعالیتهای کشاورزی مشاهده شده است. به علت امکان وجود همزمان نیتریت و نیترات در آب آشامیدنی، مجموع نسبت غلظت هر کدام به مقادیر توصیه شده باید از ۱ میلی‌گرم در لیتر تجاوز کند (۵).

کلرور: غلظتهای بالای کلرور باعث ایجاد طعم در آب شرب می‌گردد. حد آستانه طعم برای آنیوم کلرور به نوع کاتیون ترکیبی با آن بستگی دارد. آستانه برای کلرور سدیم، کلسیم و پتاسیم در گستره ۲۰۰ تا ۳۰۰ میلی‌گرم

مقدمه: آب در طبیعت بصورت خالص یافت نمی‌گردد. بلکه همواره مقادیری املاح، مواد معلق و گازهای محلول را همراه خود دارد و این موجب می‌شود که آب در مناطق مختلف ویژگی‌های مختلف به خود بگیرد. وجود برخی از املاح در آب برای سلامتی انسان ضروری است و این در حالی است که مقدار بیش از حد مجاز آنها سلامتی انسان را به خطر خواهد انداخت. بنابراین وجود آب آشامیدنی سالم ضامن سلامتی جامعه است و اولین قدم در شناخت آب، بررسی پارامترهای آب شرب است (۱,۲,۳,۴).

مهمنترین پارامترهای شیمیایی شامل موارد ذیل می‌باشد:

فلورور: مقادیر دریافت روزانه فلوراید به منطقه جغرافیایی بستگی دارد. اگر رژیم غذایی شامل ماهی و چای باشد، تماس از طریق غذا به طور خاص زیاد

جهت تأمین سلامت و رفاه افراد جامعه در نظر گرفته شده است (۱). در همین راستا این مطالعه به منظور بررسی پارامترهای شیمیایی منابع آب شرب شهر بندرعباس و مقایسه آن با استانداردهای ملی انجام گرفته است.

مطالعات انجام شده در این زمینه با توجه به اهمیت موضوع، سابقه دیرینه دارد. سازمان جهانی بهداشت، اولین رهنمودهای کیفیت آب آشامیدنی را در سالهای ۱۹۸۴ تا ۱۹۸۵ منتشر نمود. و در سال ۱۹۸۸ کار تجدیدنظر رهنمودها آغاز شد تا اینکه در سال ۱۹۹۳ ویراست دوم به چاپ رسید. در سال ۲۰۰۳ نیز آخرین نسخه از تجدیدنظرهای انجام شده منتشر گردید (۵).

در کشور ما استانداردهای فیزیکی و شیمیایی آب آشامیدنی نخستین بار در سال ۱۳۴۵ تهیه گردید و پس از چهار بار تجدیدنظر در یکصدونوپنجمین جلسه کمیته ملی استاندارد به عنوان استاندارد رسمی ایران منتشر گردید (۷). در نقاط مختلف کشور نیز در این زمینه مطالعاتی صورت گرفته است. در مطالعات صفری و واعظی بر روی منابع آب شهر میانه، مشخص گردید که عده مشکل آب این منابع، سختی کل، TDS و یون بیکربنات بوده و سایر پارامترها در حد خوب تا قابل قبول بوده است (۸).

فرشاد و همکاران در مطالعاتی که جهت بررسی یون نیترات و نیتریت در واحدهای صنعتی منطقه تهران کرج در سال ۱۳۷۷ انجام دادند، میزان یون نیترات و نیتریت را به ترتیب $51/96$ و $16/18$ میلی‌گرم در لیتر گزارش دادند. (۹). بر اساس مطالعه ایماندل و همکاران در سال ۱۳۷۲ از ۷۳ حلقه آب شرب شهرکهای اقماری غرب تهران حداقل نیترات ۱۶ و حداقل $4/4$ میلی‌گرم در لیتر گزارش شده است (۱۰).

در مطالعه اجمالی روی میزان نیترات آب آشامیدنی شهر قزوین در سال ۱۳۷۹ تا ۱۳۸۰ حدود ۳۱ درصد از جاهها میزان نیترات بالاتر از حد مجاز بوده است (۱۱).

روش کار:

این مطالعه توصیفی در نیمه دوم سال ۱۳۸۲ انجام شده است. جامعه مورد مطالعه منابع تأمین کننده آب بندرعباس مشتمل بر تصفیه خانه میناب (آبگیری از سد میناب) منابع زیرزمینی و آب مخلوط حاصل از دو منبع فوق بوده است. با توجه به متوجه بودن این منابع، از روش نمونه‌برداری خوش‌های تصادفی جهت نمونه‌گیری استفاده گردید. محل

در لیتر است. هیچ مقدار رهنمودی مبتنی بر بهداشت برای آن پیشنهاد نشده است (۵,۶).

سولفات: وجود سولفات در آب آشامیدنی می‌تواند ایجاد طعم قابل ملاحظه نماید. نامطلوب شدن طعم آب با طبیعت کاتیون مربوطه متغیر است. حدود آستانه طعم از ۲۵۰ میلی‌گرم در لیتر برای سولفات سدیم تا ۱۰۰۰ میلی‌گرم در لیتر برای سولفات کلسیم متغیر است. معمولاً این طعم در نظر گرفته می‌شود که در مقدار زیر ۲۵۰ میلی‌گرم در لیتر، نامطلوب شدن طعم به حداقل می‌رسد (۵,۶).

آهن: در منابع زیرزمینی ممکن است مقدار آهن به صورت فرو در غلظتها تا چندین میلی‌گرم در لیتر وجود داشته باشد. در هنگام استخراج این منابع و تماس هوا با آب باعث اکسید شدن فرو و تبدیل آن به آهن فریک قهوه‌ای رنگ می‌گردد. آهن در مقدار زیر بالای $0/3$ میلی‌گرم در لیتر باعث لکه دار شدن لباس هنگام شستشو و افزایش رنگ آب می‌شود (۵,۶).

سدیم: آستانه طعم برای سدیم ۲۰۰ میلی‌گرم در لیتر است و چون نمی‌توان نتیجه گیری قطعی در خصوص اثرات بهداشتی سدیم نمود، هیچ مقدار رهنمودی مبتنی بر بهداشت برای آن به دست نیامده است (۵,۶).

سختی کل: مقبولیت عمومی برای سختی در جوامع مختلف فرق می‌کند. سازمان جهانی بهداشت هیچ مقدار رهنمودی مبتنی بر ایجاد عوارض بهداشتی برای سختی منظور ننموده است ولیکن آبی که دارای سختی بیش از ۲۰۰ میلی‌گرم در لیتر باشد، می‌تواند باعث رسوب جرم در سیستم توزیع و مصرف زیاد صابون گردد و از سوی دیگر آب با سختی کمتر از ۱۰۰ میلی‌گرم در لیتر برای لوله‌ها بسیار خورنده خواهد بود (۳,۵,۶).

کل جامدات محلول (TDS) و هدایت الکتریکی (ED): TDS پارامتر بسیار مؤثری در ایجاد طعم آب آشامیدنی است. آبی که دارای TDS کمتر از ۵۰۰ میلی‌گرم در لیتر است، از بیدگاه استاندارد شرب، آب بسیار خوبی محسوب می‌گردد. TDS بین ۵۰۰ تا ۱۰۰۰ مطلوب و در گستره ۱۰۰۰ تا ۱۵۰۰ برای شرب مجاز است ولی آب با TDS بیشتر از ۱۵۰۰ مقبولیت شرب را ندارد (۳,۵,۶).

EC نشان دهنده قابلیت عبور جریان برق در آب می‌باشد که همان خواص TDS را دارد (۴). با توجه به اهمیت موضوع در همه کشورهای جهان، استاندارهای ملی

اسپکتروفتومتر مدل Palintest ۷۰۰۰ با نشان ۰/۱ واحد و ساخت انگلستان سنجش شده است. جهت آنالیز آماری نتایج، از شاخصهای مرکزی و نرمافزار Excel استفاده گردیده است.

نتایج:

در این مطالعه جمعاً ۳۳ نمونه آب به صورت ماهیانه مورد بررسی قرار گرفت و برای هر نمونه ۱۵ پارامتر کیفی مورد سنجش قرار گرفت که پس از تعیین میانگین، در جدول ذیل ارائه گردیده است:

دو پارامتر کدورت و PH جزء شاخصهای شیمیایی آب نیست ولی به دلیل اهمیت زیاد این پارامترها، سنجش آنها نیز صورت گرفته است. آزمایش نشان داد که میانگین کدورت آب چاهها، تصفیه‌خانه و مخلوط به ترتیب معادل ۰/۰۵، ۱/۱۴ و ۱/۰۸ واحد کدورت (NTU) می‌باشد. در مورد PH، نیز مقادیر مربوط به آب چاهها، تصفیه‌خانه و مخلوط به ترتیب معادل ۷/۶۶، ۷/۷۲ و ۷/۵۱ است (جدول شماره ۱).

برداشت نمونه‌ها متهی الیه خط انتقال آب منبع سطحی، انتهای خط انتقال، منابع آب زیرزمینی و نیز مخزن اختلاط آب این دو منبع بوده است. تعداد نمونه‌های برداشت شده ۱۱ نمونه از هر منبع و در مجموع ۳۳ نمونه بوده است.

آزمایشها در دو دسته کلی آزمایش‌های دستگاهی و آزمایش‌های تیتریمتری صورت گرفته است. آزمایش‌های تیتریمتری مشتمل بر سختی موقع و دائم، کلسیم و منیزیم، قلیائیت و کلرور بود که بر اساس روش‌های مندرج در مرجع استاندارد متدهای صورت گرفته است. بر این اساس روش سنجش سختی کل، کلسیم و منیزیم، تیتراسیون با EDTAT، قلیائیت به روش تیتراسیون با اسید کلریدریک و یا اسید سولفوریک ۰/۰۲ نرمال بوده است. سنجش کلرور با روش یدومتری و تیترانت نیترات نقره انجام شده است (۱۲). آزمایش‌های دستگاهی نیز شامل سنجش EC و TDS با دستگاه EC مدل CD20 Aqualytic با نشان ۰/۰۱ واحد و ساخت کشور آلمان، کدورت، با دستگاه کدورت سنج مدل P2100 با نشان Hach ساخت امریکا با دقت ۰/۰۱ و PH با دستگاه PH مدل Meterohm ۶۵۴ با نشان آنیونها و کاتیونهای فلورئور، آهن، سدیم، نیتریت، نیترات، کلسیم و منیزیم با استفاده از دستگاه Meterohm ساخت کشور سوئیس) سنجش شده است.

جدول شماره ۱- میانگین پارامترهای شیمیایی آب شرب منابع مورد استفاده در بندرعباس (۱۳۸۲) و استانداردهای مربوطه

استاندارد ملی		مخاوط	منابع آب سطحی تصفیه‌خانه میتاب	منابع آب زیرزمینی	منبع برداشت (mg/l)
حداکثر مجاز	حداکثر مطلوب				
۱/۷	۱/۵	۱/۰۳	۰/۷۴	۲/۴۷	فلورئور
۴۵	۱۰	۱/۲۱	۰/۷۰	۱/۵۲	نیترات
۰/۳	۰/۱	۰/۰۳	۰/۰۱	۰/۲۵	نیتریت
۴۰۰	۲۰۰	۲۶۱/۱۳	۲۱۱/۰۱	۹۳۷/۰۰	سولفات
۴۰۰	۲۰۰	۳۰۴/۱۹	۱۹۶/۴۶	۸۸۸/۶۳	کلرور
۰/۳	۰/۱	۰/۰۸۵	۰/۰۸۲	۰/۱۰۵	آهن
۲۵۰	۷۵	۷۰/۰۵	۳۷/۹۲	۲۳۱/۰۷	کلسیم
۱۵۰	۵۰	۲۶/۹۴	۲۳/۲۱	۴۴/۹۷	منیزیم
۴۰۰	۲۵۰	۲۷۰/۳۰	۱۸۲/۷۵	۴۱۹/۲۰	سدیم
۵۰۰	۳۵۰	۲۲۹/۵۰	۱۷۰/۰۰	۷۶۴/۷۵	سختی کل
۱۵۰۰	۵۰۰	۷۷۳/۳۳	۶۲۵/۵۰	۲۳۹۰/۵۰	TDS
۲۰۰۰	۱۵۰۰	۱۵۸۳/۷۳	۱۲۰۲/۹۳	۴۱۳۳/۶۳	+ EC
*	*	۳۰۵/۱۵	۲۰۱/۸۸	۲۷۱/۵	قلیائیت

+ واحد EC میکرومöhوس بر سانتیمتر

*: استانداردی تعیین نشده است.

**: پارامترهایی که از حدود مجاز و یا مطلوب فراتر است با قلم متفاوت از دیگر مطالب مندرج در جدول مشخص شده است.
حداکثر مطلوب: حداکثر مقداری که عدم تأمین آن فقط کاهش کیفیت را به دنبال دارد و آب برای آشامیدن مناسب است.

حداکثر مجاز: حداکثر مقداری از غلظت املاح در آب که استمرار شرب آن سلامتی یک انسان ۷۵ کیلوگرمی با مصرف روزانه ۲/۵ لیتر را به خطر نینهاد.

آهن: با توجه به نتایج این کاتیون، در منابع آب شرب بندرعباس مشکل ساز نمی باشد.

سدیم: نتایج نشان داد در منبع آب چاهها، میزان سدیم از حد مجاز بسیار بیشتر است ولی مقدار آن در آب سد، کمتر از حداکثر مقدار مطلوب است. اگرچه حجم آب شرب استحصالی از سد حدود چهار برابر آب چاهها است ولی به دلیل وجود مقادیر بسیار زیاد سدیم در این منبع، این پارامتر پس از اختلاط از حداکثر میزان مطلوب فراتر است. بنابراین احتمال می‌رود یکی از دلایل ایجاد طعم نامطلوب در آب شرب بندرعباس، کاتیون سدیم باشد که به صورت ترکیب با آنیونهای کلرور و سولفات می‌تواند مشکل آفرین باشد.

سختی: آب با سختی بیش از ۳۰۰ میلی گرم در زمرة آبهای خیلی سخت محسوب می‌گردد و با توجه به اینکه آب چاهها دارای سختی بیش از این مقدار است، لذا در طبقه آبهای خیلی سخت قرار می‌گیرد. لیکن با توجه به اختلاط آب این منبع با آب سد، آب حاصل با یک درجه بهداشتی ندارد ولی برای مصارف خاص صنعتی ممکن است مشکل آفرین باشد.

TDS و EC: آب چاهها به تنها ای در گستره بیش از ۱۵۰۰ قرار دارد که از دیدگاه استاندارد شرب، غیرقابل شرب به حساب می‌آید، لیکن با اختلاط با آب سد، میزان املاح آب شرب بندرعباس به حدود ۷۰۰ میلی گرم در لیتر می‌رسد که در گستره قابل قبول است ولی میزان مطلوب را تأمین نمی‌نماید. بدین ترتیب این پارامتر باعث غیرگوارا بودن آب شرب بندرعباس شده ولی مشکلات بهداشتی خاصی را ایجاد نمی‌نماید.

نتیجه گیری کلی: پارامترهای شیمیایی آب شرب بندرعباس از دیدگاه بهداشتی مشکل آفرین نیست لیکن به دلیل پایین تر بودن کیفیت آب استحصالی از منابع زیرزمینی و اختلاط آن با آبهای سطحی پارامترها گستره مطلوب را تأمین نمی‌نماید. علیه‌ذا پیشنهاد می‌شود در سالهای پرباران و در شرایط وجود حجم قابل اطمینان از ذخیره آب سد، آب چاهها با آب سد مخلوط نگردد. در صورتی که امکان چشم پوشی از

بحث و نتیجه‌گیری:

فلوئور: نتایج حاصله میزان فلوراید را در آب چاهها ۲/۴۷ میلی گرم در لیتر مشخص نموده است. با توجه به نوع رژیم غذایی منطقه (ماهی) و گرم بودن هوا، بسیار بالاتر از حد مجاز می‌باشد. استفاده از آب چاهها به تنها ای احتمال خطر ایجاد فلوروزیس دندان و اسکلت را به همراه خواهد داشت. با توجه به اینکه آب از منابع سطحی است و تنها ۲۰٪ آب شرب بندرعباس از آب چاهها می‌باشد که به صورت مخلوط با آب تصفیه خانه مصرف می‌شود تا حدودی از نگرانی در رابطه با فلوروزیس کم شده است.

نیترات و نیتریت: بر اساس نتایج، نیتریت در چاهها بیش از حد مطلوب است و احتمالاً مهمترین علت این امر وجود زمینهای کشاورزی و به تبع آن استفاده از کودهای ازته و نشر ازت موجود در این کودها به منابع آب زیرزمینی است. البته با توجه به اینکه میزان نیتریت در حد استاندارد مجاز است و تنها حد مطلوب را تأمین نمی‌کند و از طرف دیگر آب منابع آبهای زیرزمینی منطقه با آب سطحی سد میناب مخلوط می‌گردد، مشکلات بهداشتی ناشی از این پارامتر وجود ندارد. لیکن توصیه می‌گردد پایشهای لازم صورت گیرد تا در صورت روند رو به رشد نیتریت در منابع آب زیرزمینی، اقدامات کنترلی لازم اعمال گردد.

کلرور: نتایج آزمایش بیانگر بیش از حد مجاز بودن این پارامتر است. لیکن کلرور موجود در آب سد کمتر از حداکثر میزان مطلوب است. احتمال می‌رود یکی از دلایل ایجاد طعم نامطلوب در آب شرب بندرعباس آنیون کلرور باشد.

سولفات: در آب چاهها، این پارامتر از حد مجاز بسیار بیشتر است ولی در آب سد، نزدیک به حداکثر مقدار مطلوب است. اگرچه حجم آب شرب استحصالی از سد بیشتر از آب چاهها است ولی به دلیل وجود مقادیر بسیار زیاد سولفات در آب چاههای مزبور، این پارامتر پس از اختلاط از حداکثر میزان مطلوب فراتر است. بنابراین احتمال می‌رود یکی از دلایل ایجاد طعم نامطلوب در آب شرب بندرعباس آنیون سولفات باشد.

سپاسگزاری:

بدینوسیله از معاونت پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی هرمزگان بخاطر حمایت مالی این طرح، تشکر و قدردانی بعمل می آید.

منابع زیرزمینی وجود نداشته باشد، به لحاظ بالا بودن پارامترهایی از قبیل (TDS، سولفات، کلرور، سدیم و...) مطالعات لازم در خصوص نحوه تصفیه آنها با استفاده از روش‌هایی مثل (تبادل یون، اسمز معکوس و...) به عنوان یک گزینه مورد مطالعه قرار گیرد.

References**منابع**

1. Wachinski AM. Water quality. 3rd ed. AWWA; 2003.
2. عودی، قاسم. کیفیت آب آشامیدنی. چاپ اول. انتشارات محقق. ۱۳۷۳.
3. Kawamura S. Integrated design of water treatment facilities. 1st ed. New York: John Wiley & Sons; 1991.
4. شریعت پناهی، محمد. اصول کیفیت و تصفیه آب و فاضلاب. چاپ پنجم. انتشارات دانشگاه تهران. ۱۳۷۷.
5. نبی‌زاده نودهی، رامین. فائزی رازی، دادمهر. رهنمودهای کیفیت آب آشامیدنی. سازمان بهداشت جهانی. چاپ اول. تهران. انتشارات نص. ۱۳۷۵.
6. محروی، امیرحسین. جنبه‌های بهداشتی و زیباشناختی کیفیت آب، چاپ اول. انتشارات بال‌گستر. ۱۳۷۵.
7. ایماندل، کرامت‌اله و همکاران، ویژگی‌های فیزیکی و شیمیایی آب آشامیدنی. کتابچه استاندارد. شماره ۱۰۵۲. مؤسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران. چاپ پنجم. ۱۳۷۶.
8. صفری، غلامحسین. واعظی، فروغ. بررسی منابع کیفیت آب شرب شهرستان میانه. ششمین همایش کشوری بهداشت محیط. ساری. ۱۳۸۲.
9. فرشاد، علی‌اصغر. ایماندل، کرامت‌اله. محمدی، علی. بررسی میزان نیترات و نیتریت در چاههای آب واحدهای صنعتی منطقه تهران - کرج. چهارمین همایش کشوری بهداشت محیط. یزد. ۱۳۸۰.
10. ایماندل، کرامت‌اله. فرشاد، علی‌اصغر. میرعبدالله، لیلا. روند فزونی غلظت نیترات در آب چاههای آبخوان غرب تهران. مجله بهداشت ایران. سال بیست و سوم. شماره ۱-۴. ۱۳۷۹.
11. جمالی، حمزه علی. امام جمعه، محمد‌مهدی. بررسی تعیین یون نیترات در منابع آب آشامیدنی شهر قزوین. ششمین همایش کشوری بهداشت محیط. ساری. ۱۳۸۲.
12. Greenberg AE, Clesceri LS, Eaton AD. Standard method for the examination of water and wastewater. 19th ed. Washington: APHA; 1995..